

[Victor Pürschel.]

Tilstanden, den tillader jeg mig at omtale, selv om det ikke passer det ærede Medlem.

Saa sagde det ærede Medlem, at man skulde have nogenlunde Till slutning til en Idé for at opnaa Tillægsmandater. Det er ikke det, det drejer sig om ved Valgloven; det, det drejer sig om, er, at man skal møde med Attest for, at man er Vælger, med andre Ord offentlig erklære, at man vil lave et nyt Parti. Det er dér, det kniber.

Det ærede Medlem talte om, at ingen Valglov i Verden var friere i denne Henseende. Ja, jeg kender ikke Alverdens Valglove, jeg betvivler, det ærede Medlem gør det, men det er ganske ligegyldigt; det vi taler om er, hvordan Valgloven er her.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard skal jeg blot sige dette: Han har endnu ikke lært mit Partis Navn, men vi skal nok faa ham lært det. Han spurgte, om det var Samling. Jeg spørger: Er det Samling, der er frembragt i de 10 Aar, de Herrer har haft Ledelsen? Og jeg spørger endelig det ærede Medlem: Ønsker han Samling?

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel sagde, at der ved denne Valglov blev skabt de størst mulige Vanskeligheder for at danne nye Partier. Jeg maa sige, det er jo en Udtalelse, som kun kan finde sin Undskyldning deri, at det ærede Medlem i Dag gjorde et saa oprevet Indtryk. De, der kender lidt til de europæiske Valglove, vil erkende, at Danmark paa dette Omraade har en af de frieste Valglove, der findes.

Saa siger det ærede Medlem, at der skabes Muligheder for Pression over for de Mennesker, som danner et nyt Parti, at der ved denne Valglov bliver skabt en utaalelig Tilstand. Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at efter den gældende Valglov, som har været i Kraft siden 1920, er Forholdet det, at de, der skal danne et nyt Parti, skriver sig paa Lister, over for hvilke hverken de, der indsamler Navnene, eller andre har nogen Art af Tavshedspligt. Den Ændring, der indføres nu, er den, at de paagældende skal skrive sig paa Blanketter, hvorpaa Kommunalbestyrelsen, som nu faar Tavshedspligt heroverfor, skal attestere, at de er paa Valglisten, hvorefter de paagældende kan indsende Blanketterne til Indenrigsministeriet. Er der Forskel, saa maa det være den, at der nu er større Sikkerhed imod, at andre faar det at vide, end der har været siden

1920. I øvrigt har mig bekendt ingen siden 1920 overhovedet tænkt sig, at det var en hemmelig Handling, der foregik med Hensyn til Paategning af de paagældende Lister.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel siger nu, at han i denne Tid Gang paa Gang har oplevet, at naar man vil have den ene eller den anden til at støtte Partiet, saa siger de: Ja, de vil egentlig gerne personlig støtte Partiet, men de tør ikke af den og den Grund. Det kunde jo ogsaa have en anden Aarsag, det kunde jo ogsaa være saadan, at den paagældende nødig vil støde det ærede Medlem ved at sige sin Mening. Det er ikke usandsynligt for mig i hvert Tilfælde, at det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel i disse Dage møder mange Spøgefugle Landet over, der siger til ham, at de i og for sig gerne vilde støtte hans Parti, men de tør ikke rigtig.

Det ærede Medlem var dernæst i en Udtalelse til det ærede Medlem Hr. Korsgaard inde paa Spørgsmaalet om et moralsk berettigede i at melde sig ud af et Parti og derefter benytte det til at danne et nyt Parti i Henhold til Valgloven. Nu skal jeg selvfølgelig ikke paa nogen Maade være moralsk Dommer over det ærede Medlem, men jeg maa have Lov til at sige, at den Paastand, det ærede Medlem fremsatte, at hvis man ikke maatte have moralsk Ret til det, saa kunde den Bestemmelse, der findes i Valgloven paa dette Omraade, ingen Mening have, kan ikke være rigtig. Der maa det ærede Medlems juridiske Skarpsindighed have svigtet et Øjeblik. Jo, der kan alligevel være god Mening i denne Bestemmelse i Valgloven, idet den nemlig gælder med Hensyn til de Personer, som kan vælges ind i Rigsdagen som Løsgængere, og enhver rundt om i Amtskredsene kan jo, hvis han faar tilstrækkelig Till slutning, vælges ind uden om Partierne. Som sagt, jeg skal iøvrigt ikke fælde nogen Dom over det ærede Medlem, men det er min Erfaring, at naar man i denne Tid kommer ud i Befolkningen og disse Ting diskuterer, saa er den sunde Opfattelse, som Menigmand har, den, at naar en Mand lader sig vælge som Medlem af et Parti og han derefter gaar ud af dette Parti, gaar imod dette Partis Politik, og han ikke følges af den Organisation, som har opstillet ham, saa er det naturligt, at han da gaar tilbage til dér, hvor han havde sin Rod, til Vælgerne, og spørger dem.

Det ærede Medlem tillod sig i denne Forbindelse at henvise til Det radikale Venstres Dannelse i 1905. Saa vidt mig bekendt